

Ἀγαπητοὶ φίλοι,

Ἡ κάθε ἀναγέννησις προξενῆ εὐφροσύνην στὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἀναγέννησις τῆς «*Ποικίλης Στοᾶς*» ἐπροξένησε μεγάλην ἀπόλαυσιν στὴν ἰδικήν μου, γιατί ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας εἶχα συνηθίσει νὰ ξεφυλλίζω κάθε χρόνο μὲ πολλὴν τέρψιν τοὺς ἐνιαυσίους τόμους τῆς. Καὶ τοῦτο, γιατί ἡ «*Ποικίλη Στοὰ*» ἔγινεν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἓνα πρόσφορον μέσον ἐξυπηρετήσεως τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων, ἕως ὅτου ἐπὶ τέλους κατήτησεν ἓνας γνώμων τῆς ἐξελίξεως τοῦ συγχρόνου ἑλληνικοῦ πνεύματος.

✱ ΑΝΔΡΕΑΣ Π. ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ✱

Μετὰ μίαν διακοπὴν τῆς ἀξιολόγου αὐτῆς πνευματικῆς πινακοθήκης οἱ λάτρεις τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ

Ὁραίου εἶδαν νὰ συνεχισθῆ ἡ ἔκδοσις τῆς ὑπὸ τὸν ἀντάξιον αὐτῆς τίτλον «*Σύγχρονος καλλιτεχνικῆ καὶ φιλολογικῆ Στοᾶ*». Καί, καθὼς ἔπρεπεν, ὅλοι οἱ τὰ γράμματα καλλιεργοῦντες ἔσπευσαν νὰ προσφέρουν τὸν πνευματικὸν ὀβολόν των, γιὰ νὰ τονώσουν τὴν πάντοτε νεάζουσαν δύνάμιν τῆς, καὶ γιὰ νὰ ἀποδείξουν ὅτι, μολονότι καὶ στὴν ποιητικὴν ἄλλοτε Ἑλλάδα ἤρχισε νὰ στήνῃ τὸν ἄξεστον καὶ εἰδεχθῆ θρόνον τῆς ἡ ταπεινοῦσα τὸ φρόνημα Ὑλοφροσύνη, τὸ πνεῦμα, τοῦ ὁποίου ἰέρειαι ἄγρυπνοι καὶ πισταὶ ὑπῆρξαν αἱ Μοῦσαι, δὲν ἐννοεῖ νὰ ὑποκύψῃ, ἀλλὰ, τὸ ἐναντίον, ἀγωνίζεται νὰ περισώσῃ, ἔστω καὶ ἐλάχιστον μέρος τῆς αἴγλης ποῦ

✱ Η ΠΕΘΑΜΕΝΗ ✱

Ἡ νύχτα, μάθη μάγισσα,
Σὲ πήρε μέσ' στὴν ἀγκαλιά της
Καὶ ὄ' ἔχαμε βασιλίσα
Κι' ἀκριβοθώρητη κυρὰ της.

✱

Καὶ τὸ σκοτάδι φορεσιά
Μ' ὄλα τὰ ὄγη του σοῦ βάζει
Καὶ μὲ τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ
Νυφοῦλας πέπλο σοῦ ταιριάζει.

✱

Κι' οἱ δνὸ μαζὲν κι' ὄλα μαζὲν
Σὲ περιγύλια καὶ σὲ κάστρα
Ἀπλόνεσθε ἔρμο σάβανο
Μὲ τὸ φεγγάρι καὶ μὲ τᾶστρα.

ΑΝΘΙΜΟΣ ΛΕΥΚΑΤΑΣ